

[Gideon.]

bejdet et projekt om en såkaldt indre ringvej, hvori Nørre Boulevard skulle indgå som et led. Dette projekt var på den nettede sum af 2 140 000 kr., og nu havde projektet fået et sådant omfang og et sådant perspektiv, at der kunne ydes et vejfondstilskud på 85 pct., således at Nakskovs egen andel kun blev på 320 000 kr.

Foreløbig er det kun første etape, der skal gennemføres, og denne etape er anslået til at skulle koste godt 1 mill. kr., hvoraf vejfonden udreder ca. 900 000 kr., og den omfatter Nørre Boulevard, der skal udbygges til en betydelig større bredde. For at kunne gøre dette er det nødvendigt at ekspropriere og nedrive 11—12 huse. Det er ikke således, at det drejer sig om saneringsmodne ejendomme, slet ikke; det er huse i god og brugbar stand, der lang tid fremover kan tjene deres formål, men nu skal de altså rives ned i en boligfattig tid, og et antal familier skal miste deres hjem. Det drejer sig ikke her om H. C. Andersens Boulevard, men om en anden boulevard; princippet er imidlertid ganske det samme dér som her: det er de andre, som betaler, er ræsonnementet, selv om dette ræsonnement er ravruskende galt. Det er tværtimod os alle, der betaler til alle.

Det store tilskud lokker, og der er sikkert ingen tvivl om, at blev der ikke viftet med det store tilskud fra vejmillionerne, var der ingen i Nakskov, der i sin vildeste fantasi ville have tænkt sig det pågældende projekt gennemført. Der er det ejendommelige ved dette projekt, at medens man i andre byer laver omkørselsveje, der fører trafikken udenom, laver man her en hovedfærdselsåre, der går igennem den indre by, og som vil medføre en voldsom trafik gennem boulevarden, der tilmed er flankeret af skoler. Samtidig har man oven i købet en ydre ringvej i Nakskov, der ikke engang er fuldt gennemført.

Denne sag har givet anledning til røre i byen i meget vide kredse. For nogle dage siden blev der efter indbydelse af den stedlige grundejerforening afholdt et borgermøde, hvori man vedtog at sende en protestskrivelse til trafikministeren. Jeg går ud fra, at ministeren har fået skrivelser i hænde, men jeg vil alligevel gerne med den højtærede formands tilladelse have lov til at

citere noget, som er anført i den til begrundelse for protesten. Der står i denne skrivelse:

„En sådan ringvej er ganske unødvendig, idet der i de senere år er projekteret og påbegyndt en ydre ringvej, som er beregnet på at tage trafikken fra hovedvej 7 fra Maribo til havnen og Tårs uden om byen, hvorfor man protesterer imod, at der af offentlige midler anvendes over 1 mill. kr. alene til den første etape af vejen, idet den sidste etape sikkert kræver et endnu større beløb.

Man finder det meningsløst, at der alene til den første etape skal eksproprieres 11 beboelseshuse, som er i god og brugbar stand og absolut ikke saneringsmodne.

Den projekterede vej vil passere byens skoler, således hovedskolen med ca. 1 500 elever, Privat Realskole med ca. 500 elever.

Den projekterede vej vil krydse den stærkt trafikerede Svingelsvej og således skabe et farligt kryds, som yderligere ligger tæt op mod en jernbaneoverskæring, hvilket vil vanskeliggøre trafikken afvikling.“

Jeg glemte for øvrigt at nævne, at foruden de 11-12 huse, der skal nedrives som følge af gennemførelsen af første etape, vil gennemførelsen af den sidste del i dette projekt medføre nedrivning af et yderligere antal beboelseshuse dernede.

Jeg vil derfor gerne bede den højtærede minister om at give en nærmere redegørelse for de betragtninger, der har ført til, at man har stillet tilskud i udsigt til dette projekt, ligesom jeg gerne vil spørge ministeren, om han måtte være villig til at tage projektet op til overvejelse endnu en gang.

Dernæst har jeg et spørgsmål til den højtærede socialminister. For et års tid siden stillede jeg her i tinget et spørgsmål til den højtærede minister, og det drejede sig om en grov udnyttelse eller rettere et groft misbrug af loven om hjælp til værnepligtiges familier. Referatet findes i Folketings-tidende 1955-56, sp. 2603 ff.

Sagen drejede sig om en værnepligtig, der havde giftet sig ganske kort efter, at han den 1. januar 1955 var blevet indkaldt. Hustruen var enke efter en mand, der var omkommet ved en ulykke i januar 1954, altså et år tidligere, og hun havde i den anledning fået udbetalt i alt ca. 43 000 kr.